

Cuvântul Vieții

August 2025

**„Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și
inima voastră”
(Lc 12,34).**

Această învățătură a lui Isus este relatată de evanghelistul Luca, care ne-o arată împreună cu ucenicii în drum spre Ierusalim, la Paștele său de moarte și înviere. Pe drum se adresează lor, numindu-i „turmă mică”¹, încredințându-le ceea ce el însuși poartă în inima sa, atitudinile profunde ale sufletului său. Printre acestea se numără detașarea de bunurile pământești, încrederea în providența Tatălui și vegherea interioară, așteptarea lucrătoare a Împărăției lui Dumnezeu.

În versetele anterioare, Isus îi încurajează să se detașeze de toate, chiar și de propria lor viață, să nu se îngrijoreze pentru nevoile materiale, deoarece Tatăl știe de ce au nevoie. El îi invită să caute mai degrabă Împărăția lui Dumnezeu, încurajându-i să acumuleze „o comoară nepieritoare în ceruri”² Cu siguranță, Isus nu

¹ Lc 12,32.

² Lc 12,33.

îndeamnă la pasivitate pentru lucrurile pământești, la un comportament iresponsabil în muncă. Intenția sa este de a ne îndepărta anxietatea, neliniștea, teama.

„Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”

„Inima” înseamnă aici centrul unificator al persoanei care dă sens la tot ceea ce trăiește, este locul sincerității, unde nu se poate înșela sau disimula. De obicei indică adevăratele intenții ale cuiva, ceea ce gândește, crede și vrea cu adevărat. „Comoara” este ceea ce are cea mai mare valoare pentru noi și, prin urmare, prioritatea noastră, ceea ce credem că oferă siguranță pentru prezent și viitor.

„Astăzi” - spunea Papa Francisc – „totul se cumpără și se plătește și pare că însuși simțul demnității depinde de lucruri care sunt obținute cu puterea banilor. Suntem conduși doar să acumulăm, să consumăm și să ne distrăm, închiși de un sistem degradant care nu ne face să privim dincolo de nevoile noastre imediate”³. Dar, în adâncul fiecărei femei și al fiecărui bărbat, există o căutare presantă a acelei adevărate fericiri care nu dezamăgește, pe care niciun bun material nu-l pot satisface.

Chiara Lubich scria: „Da, există ceea ce cauți tu: există în inima ta o dorință infinită și nemuritoare; o speranță care nu moare; o credință care străpunge întunericul morții și este lumină pentru cei care cred: nu degeaba tu

³ . Cf. Papa Francisc *DILEXIT NOS* nr. 218.

speri, tu crezi! Nu degeaba! Tu sperii, tu crezi pentru a iubi”⁴.

„Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”

Acest cuvânt ne invită să facem un examen de conștiință: care este comoara mea, realitatea pe care o prețuiesc cel mai mult? Aceasta poate căpăta diverse nuanțe, cum ar fi statutul economic, dar și faima, succesul, puterea. Experiența ne spune că este necesar să ne repunem continuu în viața adevărată, cea care nu trece, cea radicală și exigentă a iubirii evanghelice:

„Nu este suficient ca un creștin să fie bun, milostiv, umil, blând, răbdător... El trebuie să aibă pentru frații și surorile sale caritatea pe care ne-a învățat-o Isus. [...] De fapt, caritatea nu este o disponibilitate de a-ți da viața. Înseamnă a-ți da viața”⁵.

Pe fiecare semen pe care îl întâlnim în timpul unei zile (în familie, la serviciu, peste tot) trebuie să-l iubim cu această măsură. Și în felul acesta nu trăim gândindu-ne la noi înșine, ci gândindu-ne la ceilalți, trăindu-i pe ceilalți, experimentând o adevărată libertate.

Editat de Augusto Parody Reyes și echipa Cuvântul Vieții

⁴ Cf. C. Lubich, *Lettere dei primi tempi*, iunie 1944, Città Nuova Editrice 2010, p. 49.

⁵ Cf. C. Lubich *Conversație în legătură telefonică*, Città Nuova Editrice 2019, p. 152.

